

ЧАСОПИСЬ
для
руських родин.
Виходить щодня
крім днів по
недільні і святах.

БУЖОВИНА

Редакція і адміністрація в Чернівцях ул. Петровича ч. 2.
Передплата
10 зр.

Славяни горою!

Так як минушого тижня найбільше говорилося о скликаній гр. Баденім спільній чесько-німецькій конференції, так знов сего тижня пишуть і говорять про нараду езекутивного комітету парламентарної більшости, що відбула ся в середу у Відні.

Вже коли гр. Бадені розіслав був запрошення на неудалу чесько-німецьку конференцію, донесли телеграми, що езекутивний комітет парламентарної більшости має небавом зійти ся на запрошене найстаршого віком презеса кола польского п. Яворского на спільну нараду. І хоч Narodni Listy чомусь писали, що ще день тої наради не є установлений, то таки зараз потім вислав п. Яворский председателям одиноких клубів, що складають парламентарну більшість, таке запрошення:

„Маю честь запросити Вашу Благородність на нараду председателів більшости на середу, дня 1-го вересня, 11 год. перед полуднем в сали клубу польского. Звольте повідомити о сїм ласкаво своїх членів парламентарної комісії.“

Тим отже сповнило ся то, що було передсказане, а іменно що тепер парламентарна більшість рішила ся взяти керму державних справ у власні руки і повести правительство гр. Баденіого туди, куди оно вже давно повинно було прямувати. Передовеїм розходить ся о унеможливлене німецької обструкції. Як се має наступити, про се не маємо жадної певної

вісти; одна чеська газета пише так: „Питане се буде розвизане так, що більшість парламентарна притім не буде ангажована. Коли ся вість з Відня справдить ся, то наступила би для Німців справді несподіванка, супроти котрої всякі поголоски мусїли-б затихнути.“ Се виглядає трохи таємничо, і тому треба єї слова чеської газети прийняти з всякою резервою.

Про пляни більшости парламентарної пишуть молодоческі Narodni Listy так: „Проводирам правиці мусить передовеїти о се, щобя вже раз повалити централїстичну систему, а правительство гр. Баденіого нехай без надумуваня і проволоки постановить рішучу і відповідну зміну конституції в напрямі федералїзму, автономїї і рівноправности. Перше слово, яке правительство повинно почути на засіданю езекутивного комітету, є: „Зробіть кінець німецькій анархїї в Чехї!“ З тим стоїть у звязи усунене старого, централїстичного, бюрократичного апарату. Без пощади мусить ся усунути в бюрократїї ті елементи, котрі отверто против волї більшости народности держать з німецькими обструкційниками і шкідниками Австрїї. Лише так можна Австрїю поставити в ряд задоволених вільних націй.“

Зї слів головного органу Молодочехів можна вносити, що Молодочехи будуть домагати ся основної зміни в адміністрації державній, котра мусить наступити коли не зараз, то з часом. Означало би се заміну германїзаційної системи на систему цілковитої рівноправности і рівновартности австрїйских народів, що доси було лише на папери признано.

Про конференцію, яка відбула ся в середу, доносять телеграми от що: В клубі кола польского зійшли ся всі председатели клубів парламентарної більшости. Руских послів заступав пос. Барвінський, волоских п. др. Попович. Повитавши зібраних заявив председатель езекутивного комітету пос. Яворский іменем гр. Баденіого, що правительство рішило ся від тепер операти ся на парламентарній більшости. Зібрані прийняли се заявлене з задоволенем і вибрали субкомітет, котрий має вести переговори з правительством. До того субкомітету належать послї: Герольд, Діпавлі, Фалькенгаїя, Шустерчич, Яворский, Попович і Пальфі.

Тільки всего можемо сегодня донести о відбувшій ся конференції. Як справа піде дальше, залежить від того, як той субкомітет правиці зуміє взяти правительство в свої руки і перекопати его о потребах славянських народів.

У Німців вже тепер наступає свого рода Katzenjammer, що видко з голосів ліберальній праси. Дуже тверезо глядить на справу консервативна Salzburger Chronik, котра так пише:

„Чехи так горюють ся, як би то розходило ся лиш о їх заспокоєне. Їм здає ся, що они тою точкою, около котрої крутить ся ціла Австрїя; иньші партїї більшости парламентарної та й само правительство мають лиш піддати ся чеським цілям, а ті відносини мають знайти вираз в тревалїї угоді більшости межї собою і з правительством. Тим має ся недопустити до можливої нової коалїції. Але бо й теперїшна більшість не є нічим иньшим, лиш

МАТИ.

Оповіданє

ГРИГОРІЯ ЦЕГЛИНСЬКОГО.

III.

(Кінець).

На другий день пустились скоро сьвіт в дальшу дорогу. Заверуха трохи надстала, але дорога була препогана: місяцями снїжні вали, окопи, місяцями гола рінь їжилась на гостинци, — проте посувались нога за ногою. Місто на десятю, як було в планї, приїхали до міста аж на першу годину.

На порозї зустрїла нас господаря, перелякана, блїда як смерть.

— Хвала Богу, що єсте, — кликнула, — ми ту вже не знали, що починати. Там в хатї — додала з вагою, — чекають на вас.

Ми отворили двері. На Васильковім ліжку сидїла: м а т и. Ми очем своїм не вірили. Підбігли ближше: так она, она... м а т и. Сидїла неподвижно як статуя мраморна, з похилою долі головою, з зложеними і спущеними на подолок руками.

На наш вид скрикнула, розвела руки, хотїла піднятись, але не здужала. Видно лиш на силу трималась в сидачїй поставї.

— Мамуню! — скрикнув Василь.
— Як ви сюда зайшли? — спитав я.
— Як я сюда зайшла? — повторила тихим, богомольним голосом.

— От ішла, ішла, тай зайшла. Сама не знаю, як. Сама не знаю, звідкїля сили взяла. Але, я-б була пішла на кінець сьвіта, щоб лишень вас побачити, поратувати...

Замовкла, втерла слези, по хвили почала дальше:

— Як ви виїхали, я приїїла коло вікна і все ми ся здавало, що вас ще бачу. Сиджу, сиджу і так ми аж жалко, так нудно на души. Положусь, гадаю може перейде. Ледво піднялась, як бухне вітер, як зареве, в менї душа застигла. Я кинулась на двір, в очех ми потемнїло: закурило, сьвіта не видко. Ще не вірю собі, вибігаю за хату: заверуха, криї Господи; підносить снїжки, торгає загатою, снїгом мече, мов повїнь яка. Тамки в собі не маю. Вертаю до хати, плачу, кричу, бігаю як навїжена від кута до кута. А все ви оба, живїсенькі менї перед очима. Паду перед образами, і молюсь, молюсь вже так по сьому: Матїнонько, кажу, сьвятая, як вже що... то прїїми мене, а спаси, спаси лиш діти... Встаю. Здалось менї, притахло трохи. Але де. За хвилю, як заве, зашумить, загуде, — заперла в собі дух, прислухуюсь: серед того свисту-шуму, зойку-стону, чую найвиразнїше ваші голоси, голос твій, голос Василька.

Бїжу до сусїди, плачу, розказую. Вийшов сусїд на двір, та лиш руки заломав: — Хто видів, — каже, — в таку негодю діти виправляти?

Я вже не вєдїла. Кинулась прожогом до хати, хватила хустку і якийсь кимає, вибігла на місто. В містї ні живої душі. Вбігаю до Мортга, може, гадаю, врозумив ся та не поїхав. Жидівка, як заглянула мене, яла клекогїти та проклинати. — Не клени, — кажу, — я їх ще вірагую. Вийшла за місто: Господи, гуде, шумить, реве, клекогить, горами снїгом мече. — Пропали мої діти, — кликнула сама. Ніщо думати, треба йти, як що..., не дай Боже, може найду, поратую.

Так дійшла до Підгірок, все кимаєм стук.. стук і навликаючи в голос то тебе, то Василя. Сила разів чую, що зірвалась, жене-доганяє, вітер з заверухою, схлюсь, скулось, він перейде поверха, я їду дальше.

Дійшла до Вістови. Перешпоргалась через ріку таки напростець, по-від міст, видерлась на гору. Чую, вже не маю. Важко. Горячо. Сонно. Сперлась на стовп від телеграфу, відсанаути гадаю. Може і здрімалась, як зачула нараз, ай найстрашнїйший тогди менї голос: рату...у...й, рату...у...й! — То они, певно они! Схопилась, їду. Зайшла до Боднарова. Сьвітїть ся в корчмі. Входжу, питаю. — Не дбуло, — кажуть, — де би хто в таку лоть пускав ся в дорогу!? Вибігаю з корчми, і вже не питаючи, лоть — не

коаліцією, опертою на взаємній прихильності, крім того з католицко-консервативного становища лібералізм Молодочехів не дуже різниться від лібералізму Німців, а нарешті католицка партія народна приступила до більшості, застерігаючи собі жаданя, оперті на засаді своєї програми. З того виходить, що Чехи на конференції правниці не сьміють підносити лиш свої жаданя, але мусять поступати солідарно і з другими партіями більшості, особливо же мусять задокументувати свою правдолюбивість, свободолюбність і справедливість супроти католицко-консервативної партії. Аж тогди буде могла скріпити ся і більшість сама в собі і її відносини до правительства.

Тепер всі вичікують нетерпеливо ближних відомостей про те, що дїє ся у Відні.

Чехи, Поляки, Русини, Словінці, Хорвати і уміркована частина німецьких послів враз з гореткою Румунів засїли до одного стола, щоби сказати своє слово. Сторонництво ладу, що вивісило на прапорі своїм повну рівноправність всіх народів австрійських, має повзати ухвалу, що належало би зробити в сій рішучій хвили? Ухвалам годї пересуджувати. Але ухвали западуть. А не можуть сї ухвали бути иншими від основної програми, на якій стало сторонництво зразу. Згадані представителі народів австрійських звязані з собою не лише словом, але і принципами. Їх не розібе ніяка сила. Становище їх супроти правительства ясне. Розходить ся лише о те, чи правительство, надїлене опять повним довірем від корони, схоче зближити ся до теперішньої більшості парламентарної, чи возьме участь в її нарадах і чи піддасть ся її ухвалам?

Крок вперед мусить бути зроблений. О нових переговорах з обструкцією годї думати по тілько невдачних пробах. Скорше треба подумати о способах, як би машину державну пустити наново в рух. Парламент має до порішення важні справи, що не терплять проволочки. Вибір делега-

ють, сніг — не сніг, вітер — не вітер, іду, іду, над досвітлом побачила Станіслав. Не питаючи нічо, впадаю сюди.

— Нема! — кажуть. Що дальше зі мною сталось, не знаю...

— Як почули що вас нема, — доказала господиня, — упали як неживі. Ми їх внесли до хати, положили на ліжку, подали гербати. Не тунули нічого. За хвили зірвались, тай все лиш: — де діти, де діти? — кликали аж доси...

Василь як стій припав до матери, ридючи в голое. Всі ми присутні не могли здержатись від сліз.

— Але коли ви вже є, — кінчила мати піднесеним, наче сьнівним голосом, — то хвалити Господа, хвала Тобі, матінонько найсвятїйша, щось послухала моєї молитви... Скінчила якоюсь тихою, довгою, довгою молитвою.

По трех днях вернула на своє домівство.

На сїм закінчив товариш своє оповідане. — Я вам розказав, — додав товариш, бо знаю, що ви се й другим розкажете, краще, складнїйше, чим я.

Я вволив волю дорогого товариша. Чей і ему буде мило отсе прочитати!

В Підгайчиках під Зборовом.

17. серпня 1897.

цій, провізорія угодова з Угорщиною, бюджет державний на 1898 р. і, що найважнїйше, дождані народами австрійськими реформи соціально-економічні мусять бути довершені. Поодинокі сторонництва можуть усуватись від виконувания своїх обовязків, можуть бавити ся в опозицію і спинювати позитивну роботу, але правительству не вільно стояти з заложеними руками. А рівно-ж не вільно ему капітулювати перед обструкційними меншостями парламентарними. Австрія потребує енергічного правительства, не лише кабінету...

Тож на конференції правниці мусять бути обговорені і ті средства тактичні, яких треба буде ужити на змагане обструкції.

Тільки-ж одно мусить скоалізована правниця заєдно мати на оці, а се одно містить ся в словах: повна справедливість для всіх. Инакше не ворожимо нинїшній більшості довгого життя. Русини, Словінці та Хорвати мусять одержати запоруку на повну рівноправність. Без переведеня рівноправности рівночасно з розширенем автономії країв коронних послам згаданих меншостий національних не вільно іти за одно з Чехами та Поляками. Егоїзм національний не може в тій акції мати місця для себе. Члени коаліції мусять уважатись за рівновартні елементи. Всяке збочене від засади рівноправности і рівновартности буде зародом смерти для теперішньої більшості. А треба притім зазначити, що Русини, Словінці і Хорвати звязані з собою окремим словом і що всяку кривду будуть відчувати солідарно. Більшість теперішня має в руках своїх керму держави, але під услівем, що не зрозуміє своєї задачі односторонно і не буде правитись національним егоїзмом.

Німці ждуть лиш на ту хвилию, в котрій би більшість теперішня сама в собі розпала ся. Її не вигідна солідарність Славян австрійських. Але для того самого треба дбати, щоби ніхто з Славян не дав причини до розбитя щасливого союзу...

Більше правди!

Таких безличних противників, як наша „Буковина“ має в самих Чернівцях, инші рускі часописи ніколи не мали і не мають. Як вмовлять перше в себе, а відтак в читателів, що щось так єсть у Русинів, а не инакше, то хоч би їх „Буковина“ побивала їх-же власними аргументами (як се она часто робила), они все торочать те саме аж до змудження. Очевидна річ, з такими противниками чесна полеміка не можлива, — се люди, котрих не можна инакше назвати, лиш безхарактерними, бо поминають мовчки всю чесну оборону напастованого ними чоловіка і обходять ся з ним зовсім по розбишацки. А така в більшій часті вся праса черновецька, що має з нами діло. Не диво, коли она у чесних людей має славу, якої їй ніхто не позавидує... Ми розуміємо, що друга нація або друга партія має таке саме право, як ми, бороти ся з противниками; але коли в борбі уживає розбишацких способів, то їй місце не між культурними людьми, тілько між капібалами.

Довгі часи ми вели полеміки з Буков. Відомостями, Прав. Буковиною, Buk. Post, Buk. Rundschau і Gazet-ою Polsk-ою; не зрікаємо ся і на будуче в потребі зазначити своє становище; але тепер маємо вже досвід, що ті полеміки остілько минають ся з цілю, що згадані газети, позбувши ся всякого почуття справедливости, ніколи не познакомлюють своїх читателів з доказами противника, н. пр. „Буковини.“ В такім випадку наші полеміки не мають рації, хіба остілько, оскільки мають вплив на нашу публіку. Напастовані ріжними газетами і з Галичини і з Буковини, ми — як би схотїли відповідати на всі напасти — не могли би нічого иншого й подавати, як самі полеміки. А се, хоч кому, а надоїсть.

Недавно закінчили ми двомісячну суперечку з Gazet-ою polsk-ою. Хто читав дотичні статі Gaz. P. а „Буковини“, той знає, хто в тих суперечках виграв. Полеміка ішла crescendo; на закінчене її „Буковина“ ужила слів гр. Тарновського і самої Gaz. P. і думала, що вже тим заткає широкий рот свого противника; коли-ж се не помогло, то й махнула рукою, бо впрочім не наша річ закладати дїм поправи для несовістних противників; наше діло — наш нарід і его порава передо всім.

Але черновецькі газети, як то они звичайно не мають о чім писати і пусті, як бубон, ще й по нинїшний день займають ся нами більше, ніж своїми партіями. І що они тепер пишуть? Перше казали, що буковинських народовців-Русинів лиш мала горетка, що в них сили нема і годї з ними числити ся; нині-ж накликують всі земні і небесні сили против нас на поміч, бо кажуть, що ми цілком певно готові перевернути цілу Буковину до гори коренем, т. е. що в нас велика сила. Така то їх метода; в їх очах ми раз слабі діти, другий раз зорганізовані гайдамаки, відповідно до того, як треба правительству нас представити, аби щось для себе видерти або на нас накликати переслідования. Ту методу так видно ясно, що чудувати ся треба наївности в полеміках наших противників.

Gazeta polska каже тепер, що „Буковина“, читана інтелїгенцією, вже не підпирає отверто діяльности „Праці“, але агітацію сею радикально-соціалістичного народного органу покриває дискретною мовчанкою. А се має бути заслугою дідича посла д-ра Стефановича. Як би „Буковина“ була органом п. Стефановича і всіх вірмено-польських дідичів, то тогдї могли би жадати від „Буковини“ підпираня своїх інтересів; коли-ж так не є, то хоч би они вислали цілу депутацію до нашої редакції, то їм нічо не помогло би. Що найбільше, ми би їм порадили подбати о здоровїйші відносини по инших черновецьких редакціях...

Gaz. polska чує ся, що ми мовчимо, а сама подає манїфест *Праці* без коментаря, бо — каже — „зі своєї сторони ми вичерпали всі средства публіцистичні і в дальшій полеміці з рускими агітаторами не бачимо жадного пожитку для справи.“

Ależ, panie dobrodzieju! Цілком з тої самої причини ми вже давнїйше покинули з вами полеміку, бо szkoda czasu і atłasu! Адже редакція „Буковини“ не є на те, щоби пп. Колаковського, Мустацу, Крушинського і всіх їх приятелів, православних Мошків та Гершків, учила розуму. Ми маємо свою роботу, а як ми сї робимо, чи собі на шкоду, чи на користь, то за то нікого не заболить голова, тілько нас. Одно лиш твердо знаємо, що небавом скінчать ся вже на Буковині часи панования політичних мантїв, бо

заговорить нарід, а его слово буде тверде і важке. Що то слово вийде від нашого руского народу, то най нам приносить лише честь!

Н О В И Н К И.

Чернівці, дня 2. вересня 1897.

Краєвий президент г-р. Гоєс виїхав сьогодні зраня в службових справах до Серету.

Іменоване. Ротмістром жандармерії в Чернівцях іменованій ротмістр з Зальцбурга Кароль Каспер.

З фінансової дирекції. Концепіст Генрик Бріхце іменованій фінансовим комісарем в Чернівцях.

Відзначене. Ротмістр жандармерії Альфой Шваб одержав з нагоди перенесеня в стан супочинку золотий хрест заслуги з короною.

В г-р. пр. реальній школі в Чернівцях відбувають ся тепер вписи. Вступні іспити відбудуть ся в днях 4-го, 6-го і 7-го с. м., дня 8-го с. м. отворить ся шкільний рік торжественним богослуженем, а дня 9-го с. м. зачинає ся правильна наука.

Перенесене. Професор Отто Маєр перенесений з низшої гімназії в Чернівцях до тутешньої висшої гімназії.

З черновецького університету. В році 1897/98 складає ся академічний сенат з слідуєчих професорів: ректором є проф. др. Сидір Гільберт; профектором др. Юлій Рошман-Гербург; деканом теологічного факультету Константин Попович, правничого факультету др. Франц Гавке, а філософського факультету др. Антін Пухта. На теологічному факультеті ще не обсаджена між іншими також катедра практичного богословія з рускою викладовою мовою.

З державних залізниць. Довідуємо ся з достовірного жерела, що з днем 1-го мая 1898 будуть теперішні поспішні поїзди 303 і 304 перемінені на особові поїзди і будуть мати сполучене з львівськими поспішними поїздами 3 і 4. Натомість блискавичні поїзди Відень-Львів чч. 5 і 6 будуть їхати аж до Іцзан, так що з Чернівців до Відня можна буде дістати ся за 18 годин. Се мало би чималий вплив на торговельні відносини нашого краю, котрий все ще трактують по мачошиному в справах залізничних.

Побиране податків. Як звісно, відбирають тепер громади державні податки від сторін в порученім крузі діланя і не получают за се діловодство ніякої заплати. Страїв німецьких громад в Чехах, котрі перестали виповняти службу в порученім крузі діланя, присилував міністерство фінансів до виготовленя законопроекту, силою котрого громади будуть получати за стягане державних податків заплату. Законопроект сей предложить правительству в найближшій засіданю ради державної, о чім повідомлено вже міську раду міста Праги, котра звернула ся була в міністерство о управильнене сего діла.

Український театр М. Кропивницького в Петербурзі (в саді „Аркадія“) устроїв дня 28-го серпня представлене в пам'ять Івана Котляревського і ціле зложене з творів автора перелицьованої „Енеїди.“ Побіч відіграня драматичних штук взято в програму також відчитане кількох уривків з „Енеїди.“ Відчитав славно знаний з декламацийного таланту сам п. Кропивницький. „Новое Время“ констатує, що се перший раз в Петербурзі було відчитане з Котляревського, а треба знати, в Росії артистичне відчитуване белетристичних утворів є річю дуже в звичаю.

Преміоване писателки-Українки. В 1895 році розписало київське літературно-артистичне товариство конкуре на утвір літературний. Зміж одинацяти утворів, присланих на

конкуре, узнано два заслугуючими в рівній мірі на премію. Один з них має заголовок „Струни,“ надісланий під девізою Gutta cavat lapidem. По отвореню конверти показало ся, що автором „Струн“ є знана в нашій літературі молода писателка Леся Українка (псевдонім). Нагорода — золотий жетон — буде видана, як пишуть київські дневники, в осени на загальнім зборі товариства.

Чех о Русинах. Звістний прихильник Русинів, д. Франтішек Ржегорж оголосив дві нові статі о Русинах в фейлетоні пражского молодоческого дневника Narodni Listy ч. 216 з 6. серпня 1807. знаходимо его студійку „Bojko-ve.“ Príspevek (причинок) к rusínske lidovede (людознавства) Кагат, а в пражскім ілюстрованім тиженнику Svetozor студійку Halickorus-ku topeňuk. Щирий друг нашого народу п. Фр. Ржегорж справді невтомимо трудить ся дальше для опізнаваня Чехів з Русинами через літературу. Спаси-Віг за те брагови-Чехови! — не перестанемо повтаряти по кождім новім его труді на тім поли.

До сумлін професорских! 55.000 материй підписали відозву до професорів німецьких університетів в справі вихованя молодіжи. Німецькі матери жалуют ся, що моральність їх синів зменьшає ся з кождім днем, що шляхотнійші зароди гинуть в гуляцім житю молодих людей, що професори за мало звертають уваги на той сумний обяв, усправедливляючи се тим, що молодіж має привілей вигуляти ся. Але ся засада причиняє ся до згуби молодіжи. „Розгульне жите в молодости — кажуть матери — є причиною пізнійших нещастій в родиннім житю, відбивають ся на жінках, дітях і внуках. Ми не хочемо, щоби мужі наших доньок, щоби наші сини, діткнені хворобами, вносили ветид і нещасте в доми, до котрих входять під заслоною любови і приязни яко будучі господарі. Звертаємо ся до вас з просьбою: допоможіть нам!“ Ся відозва дуже характеристична і зло мусить робити великі спустошеня, коли німецькі матери відважили ся публично виступити в такій формі і в такім великім числі. А в нас чи не так само оно?

Розелідник Запорожа, Д. І. Евариц-кий, член „Імператорского русского археограф. общества,“ переводить тепер розкопи курганів в поєлости генерала А. Н. Синельникова в херсоньскім уїзді. Судячи після перших находок, результати розкопок будуть дуже цікаві.

Звіреке убійство. В Шафлярах коло Законаного — як доносять до польских часописів — убив пропінатор Герш Фербер селянина, що в селі відбував нічну варту. Причиною убійства мав бути страх, щоби вартівник не доніс скарбовим властям, що Фербер перевозить по тайки спиртус. Нещастній жертві вирізано язик і вбито в горло кілок. Злочину доуцетив ся Фербер при помочи своїх двох синів. Всіх трех убійників арештовано.

Весела смерть. В Тексає, провінції Сполучених Держав, засудили одного збрідняра на смерть через повішене. Та місто трагічної сцени, скінчила ся тота смерть досить весело і смішно. Той збрідняр просив, щоби ему не відмовили послідної просьби т. є. щоби міг запросити до себе кількох приятелів. Діставши на се позовлене, написав він 60 карт з таким запрошенем: „Любий пане і приятелю! Як знаєте, тутешний славний суд поручив мені відбути виправу на другий світ в цілях наукових; дорогу вибрали за помочи естричка, бо она найкоротша. Позаяк мій виїзд назначений на 26-го с. м. о год. 6 рано, прошу вас проте, прибути до мене дня 25-го на маленьку прощальню гостину. Не забувайте поприносити з собою по кілька пляшок вина, бо місце мого помешканя надто віддалене від міста. Надіюсь, що не відмовите моїй просьбі і т. д. На те запрошене прибуло 27 приятелів, котрі в вязниці разом з урядниками забавляли ся до самого рана, а коли надійшла година їзди на другий світ, збрідняр попрощав ся сердечно з своїми гостями, котрих по просту своїм веселим усцобленем плінив. Та мимо сего, що тота передсмертна забава так усім подобала ся, суд постановив, не дозволити вже ніколи на щось подібного.

Донька: — Мамуню, чому ви так сивієте?

Мати: — Бо не добре справуєш ся і тим мене гризеш.

Донька: — То з вашої причини наші бабуня муєли дуже журити ся, коли вже зовсім посивіли.

Умер циганови хлопець. Св'ященик хотів его потішити і каже циганови, що ангели будуть мати з его хлопця радість. — „Ай знаю, нан-отче, що можуть мати радість, бо другого такого музиканта так скоро не дістануть.“

Телеграми „Буковини“.

З дня 2-го вересня 1897 року.

Бистриця. Цісар пішов сьогодні зраня зі своєю світою на поле маневрів і загостив коло Вижного Авезда.

Відень. Fremdenblatt довідує ся, що переговори між субкомітетом парламентарної правди і г-р. Баденім довели до задовольного результату.

Відень. Ostdeutsche Rundschau доносить, що австрійське і угорське правительство зажадаль від спільних делегаций 32 мільонів більше, як доси, а то на покритє коштів армії і міністерства заграничних справ. Для будови нових воєнних кораблів визначено величезні суми.

Кольонія. Köln. Ztg. пише, що між цісарем Вільгельмом II. а канцлером Гогенльогє прийшло до непорозуміння задля реформи військової процедури карної. В добре інформованих кругах твердят, що кн. Гогенльогє уступить в жовтні.

Париж. Президент Фор повернув вже з Росії. В місті устроєно ему великі овації. Коло костела св. Магдалини вибухла бомба, але не наробила жадної шкоди.

Марсилія. Бувший посол Каміль Рішард, замінаний в процесі панамський, застрілив ся тут.

Варшава. При вчерашнім прийнятю відповів цар на промову бурмістра міста, що тішить ся, що може з царицею перший раз довший час перебути у Варшаві і що з особливою втіхою приймає вирази приданности. Цар наказав генеральному губернаторови Імеретиньскому, щоби висказав населеню міста особливше задоволене царя з принятя і примірною порядку у Варшаві.

Атени. Грецьке правительство донесло державам, що готове яко забезпечене на заплату воєнного відшкодованя Туркам відступити свої доходи з штемплевих належитостей, котрі річно вносять около 11 мільонів драхмів.

Пам'ятайте на Народний Дім

в Чернівцях!

Котвиця

Liniment. Capsici comp.

з антики Ріхтера в Празі,

загально признаний знаменитий усмирюючий лік на втиранє: по ціні 40 кр., 70 кр. і 1 зр.; можна купити у всіх аптеках. Просимо жадати сей загально улюблений лік просто під назвою Ріхтера Liniment з котвицею і приймати з остерожністю лише флажки зі знаком охоронним „Котвиця“ бо лише ті правдиві.

Аптека Ріхтера під золотим львом у Празі.

РУСКА ДРУКАРНЯ

в Чернівцях,

(улиця Петровича число 4)

має готові отєї

друксорти шкільні

як найліпше виконані, й по найдешевших цінах:

Classenbuch — Wochenbuch — Gestionsprotokoll — Inspectionsbericht, — Jahresausweis — Lehrerkataster — Schulkataster — Schulversäumnisausweis — Schulnachrichten і Повідомлення шкільні.

Є також оправлені діловодчі протоколи та окладники до каталогів і тижневників.

Замовленя з провінції виконують ся відвотною поштою.

Хто хоче мати добру і дешево МАШИНУ до ШИТЯ,

най удасть ся до мене, то певно не пожалує. Нові продаю дешевше як всюди, а употреблені, ще добре удержані почавши від 20 зр. і то за готові гроші і на виплат. Хто купить у мене нову чи стару машину, за реперацию не потребує журити ся, бо я роблю тую безплатно через цілий рік.

Русини, удавайте ся до мене, бо я також Русин і обслужу Вас по братньому

З поважанем
В. Данілевич,
машиніст у бровари Штайнера в Чернівцях, при ул. зелізнячій (Bahnhofstrasse) ч. 26.

ТУРЕЦКА ПАРНЯ.

Маю честь повідомити Високоповажану Публіку, що я зную

ТУРЕЦКУ ПАРНЮ,

яку маю під своїм зарядом, цілком відновив у всіх єї відділах; справив інгаляційний апарат, завів електричне світло і постарав ся о всі потрібні вигоди.

Отворене наступило 1-го вересня 1897.

Дякуючи за дотеперішню довіре до мого заряду і закладу, прошу Вив. Публіку і на дальше о таке саме довіре та остаює

з глибоким поважанем
Л. Каліхштайн,
управитель парні.

ПОЇЗДИ ЗЕЛІЗНИЦЬ
від дня 1-го мая 1897 після часу середно-європейского.

відходять з Чернівців						приходять до Чернівців						
до Неполоківців, Снятина, Львова, Відня	819	854	1232	404	1025	з Відня, Львова, Снятина, Неполоківців.	1128	320	757	811	610	
до Глібоки, Гадікфальви, Гатни, Іцкан і Бурдуженів	1148	351	832	—	635	з Бурдуженів, Іцкан, Гатни, Гадікфальви, Глібокої	—	809	1212	350	1000	
до Садагури, Боїна, Новоселці	645	430	—	—	—	з Новоселців, Боїна, Садагури	—	1113	950	—	—	
з Глібоки						до Глібоки						
до Карапчева, Сторожинця, Бергомету, Межибродів	814	535	—	—	—	з Межибродів, Бергомету, Сторожинця, Карапчева	635	1037	800	—	—	
Перший поїзд іде на шляху Бергомет, Межиброди від 1-до марта до 3-го вересня що вівторка і п'ятниці.						Перший поїзд іде на шляху Бергомет Карапчів тільки в понеділок; другий поїзд на шляху Бергомет-Межиброди тільки від 1. липня до 31. вересня що понеділка і четверга; третій поїзд не іде в понеділок.						
з Гадікфальви						до Гадікфальви						
до Радівців	610	1003	228	612	805	з Радівців	542	855	115	550	747	
з Гатни						до Гатни						
до Качики, Гурагумори, Вами і Кімполонґу	1010	201	—	—	—	з Кімполонґу, Вами, Гурагумори, Качики	1258	625	—	—	—	
з Іцкан						до Іцкан						
до Сучави	327	630	1009	216	718	з Сучави	442	842	130	630	837	
з Вами						до Вами						
до Рус-Молдавиці	346	647	913	1132	250	з Рус-Молдавиці	842	1259	204	322	545	905
Поїзди ідуть від часу до часу. Розвідати можна на стациях Вами, Драгоша і обох Молдавицях.						Поїзди ходять від часу до часу. Розвідатись можна на стациях Вами, Драгоші і обох Молдавицях.						
з Карапчева						до Карапчева						
до Чудина н. С.	854	1007	615	—	—	з Чудина н. С.	555	555	—	—	—	
Перший поїзд іде що понеділка, другий з винятком понеділка, нічний кожної днини.						Перший поїзд іде що понеділка, другий з винятком понеділка.						

□ поїзди поєзінні; * поїзди особові; без знаку поїзди мішані. Час середно європейский іде о 46 минут пізніше від черновецкого часу; нічний час рахує ся від 6 год. вечером до 5 год. 59 мін. рано і зазначає ся підчеркненем минут.

„РУСКА БЕСІДА“

в Чернівцях

улиця Петровича ч. 2.

має на складі отєї свої виданя:

„ІЛЮСТРОВАНА БІБЛІОТЕКА“

для молодіжи, міщан і селян з року 1886, 1887, 1888, 1890, 1891, 1892 і 1894 по 1 зр. за рочник, а всі 7 разом 6 зр.

„ЧУМА ГОРІЛЧАНА,“

сумна історія, для перестороги і науки. 80 сторін за 20 кр.

„Слова правди і науки“

з поезий Тараса Шевченка. Ціна 10 кр.

„25 повісток для чемних діточок.“

32 сторін. Ціна 10 кр.

„ПРОСКУРКА“

Даруночок для руских діточок. Ю. Федьковича 10 кр.

Образки з природи.

Ціна 5 кр.

На поштову пересилку треба додати по 5 кр. за річник „Бібліотеки,“ а по 2 кр. за кожну поодинокую книжочку.

Замовленя приймає й редакція „Буковини“.

„Дністер“

товариство взаїмних обезпечень

у Львові в домі „Просвіти“ Ринок 10.

перше і одинокє руске товариство асекураційне, обезпечає будинки, скот, господарські знаряди, збіже в зерні і соломі, сіно в стогах і будинках против шкідливого вогню за можливо найнижшою оплатою.

Дністер розпочав п'ятий рік своєї діяльності. Фонди „Дністра“ після закінченя рахункових з днем 31-го грудня 1896 вносять: фонд основний 50,000 зр., фонд резервовий 54731 зр. 40 кр., резерва премій 34737 зр. 03 кр., разом 139468 зр. 07 кр.

Шкоди ліквідують ся і виплачує ся сейчас по пожарі. В 4-х літах виплатив „Дністер“ 1176 відшкодовань в сумі 309.147 зр. 69 кр.

На жите можна обезпечати ся через „Дністер“ після всіх можливих комбінацій в товаристві взаїмних обезпечень в Кракові, котре дає як найкращі умови і видає полєси і квіти в руских язиці.

Зголошеня о уділенє агенції в місцевостях, де „Дністер“ не є заступлений, приймають ся.

АКАДЕМИК-РУСИН

глядає лекції.

Евентуальні зголошеня просимо надіслати до редакції „Буковини.“

Видає товариство „Руска Рада“ в Чернівцях.

З друкарні „Рускої Ради“ в Чернівцях під зарядом Івана Хромовского.

За редакцію відповідає Осип Маковей.